

Ehdotus

Laki vierailumaksusta

1 luku. Tarkoitus ja soveltamisala

1-1 § Tarkoitus

(1) Lain tarkoituksena on edistää matkailuun liittyvien julkishyödykkeiden rahoittamista maksun muodossa kannettavalla vierailumaksulla.

(2) Matkailuun liittyviä julkishyödykkeitä, joita voidaan rahoittaa vierailumaksulla, ovat palvelut, luonto- ja kulttuuriympäristö, infrastruktuuri, rakennukset ja muut resurssit, joiden käyttö tai kysyntä lisääntyy merkittävästi kävijämäärän kasvaessa.

(3) Matkailuun liittyviä julkishyödykkeitä, joita voidaan rahoittaa Longyearbyenissa kannettavalla vierailumaksulla, ovat julkiset infrastruktuurit ja julkiset palvelut, jotka ovat edellytys Longyearbyenin matkailutoiminnalle, sekä muut matkailualan palvelut.

1-2 § Lain soveltaminen Huippuvuoriin

Lain 1-1 §:n 1 ja 3 momenttia, 2-3–2-10 §:ää ja 4-1 §:ää sovelletaan myös Longyearbyeniin. Kuningas voi antaa määräyksiä mukautuksista, jotka ovat tarpeen paikallisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi, katso 3-1 §.

2 luku. Majoitusmaksu

2-1 § Valtuudet ottaa käyttöön kunnallinen majoitusmaksu

(1) Kunta, jota edustaa kunnanvaltuusto, voi ottaa käyttöön majoitusmaksun 1-1 §:ssä säädettyssä tarkoituksessa.

(2) Maksua sovelletaan koko kunnan alueella.

(3) Kunta, jota edustaa kunnanvaltuusto, voi antaa määräyksiä siitä, minä kuukausina vuodesta majoitusmaksua sovelletaan.

(4) Maksu koskee huoneiden, huoneistojen, mökkien, talojen, maa-alueiden ynnä muiden vuokrausta hotelleissa, hotellilaivoissa, leirintäalueilla, matkailuautoille tarkoitetuilla leirintäalueilla, hostelleissa, huviveneiden vierassatamissa ja muissa majoitusliikkeissä, mukaan lukien yksityinen vuokraus muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin, jos asiakas voi käyttää majoitustiloja alle 30 peräkkäisen päivän ajan aikavälillä, joka alkaa keskiyöllä ja päättyy aamulla kello 6.00.

(5) Maksuvelvollisuus syntyy yöpymisen alkaessa.

(6) Maksu on ilmoitettava sen palvelun myyntiasiakirjoissa, johon maksu liittyy.

2-2 § Majoitusmaksusta saatavien tulojen käyttösuunnitelma

(1) Kunnan on laadittava suunnitelma siitä, miten maksusta saatavat tulot käytetään 1-1 §:ssä esitettyyn tarkoitukseen.

(2) Kunnan on varmistettava, että asianomaiset yritykset saavat mahdollisuuden osallistua suunnitelman laatimiseen.

2-3 § Vapautukset majoitusmaksusta

(1) Maksua ei peritä majoittumisesta kauttakulkumatkalla olevilla matkustaja-aluksilla eikä muista vastaavista majoituspalveluista.

(2) Ministeriö voi määräyksillä säätää muista maksuja koskevista vapautuksista.

2-4 § Laskentaperuste

(1) Kunnallinen majoitusmaksu lasketaan prosenttiperusteisena lisämaksuna, joka on kolme prosenttia majoituksesta maksetusta maksusta ilman arvonlisäveroa.

(2) Longyearbyenin osalta vierailumaksulle voidaan määrittää kiinteä määrä.

2-5 § Maksu

(1) Henkilön, joka maksua vastaan myy palvelun, jolle maksu lasketaan, on laskettava maksu, kannettava se asiakkaalta ja maksettava se kunnalle, jossa majoitusta tarjotaan.

(2) Jos palveluntarjoaja, jota ei ole rekisteröity arvonlisäverorekisteriin, käyttää välittäjänä toista osapuolta, joka tarjoaa palvelun ja kantaa maksun palveluntarjoajan puolesta, kyseinen välittäjä on vastuussa kuntaan nähden.

(3) Yritysten, jotka on rekisteröity arvonlisäverorekisteriin, on laskettava ja maksettava maksu noudattaen samoja

aikavälejä ja maksun eräpäiviä, joita sovelletaan arvonlisäveroa koskeviin veroilmoituksiin.

(4) Yritysten, joita ei ole rekisteröity arvonlisäverorekisteriin, on laskettava ja maksettava majoitusmaksu kutakin kalenterivuotta kohti. Maksun eräpäivä on seuraavan vuoden maaliskuun 10. päivä.

(5) Edellä olevaa 4 momenttia sovelletaan vastaavasti tarjoajiin, jotka vuokraavat asuntoja, toissijaisia asuntoja tai vapaa-ajan asuntoja muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin.

(6) Ministeriö voi määräyksillä antaa yksityiskohtaisia säännöksiä 2 momentin mukaisesta vastuusta.

2-6 § *Kantamisesta vastaava viranomainen*

Kantamisesta vastaavana viranomaisena on kunta.

2-7 § *Tiedonantovelvollisuus ja poikkeukset salassapitovelvollisuudesta*

(1) Maksuvelvollisen on pyynnöstä toimitettava kunnalle tiedot, jotka ovat tarpeen maksun laskentaperusteen, kantamisen ja maksamisen valvomiseksi. Kunta voi asettaa määräajan ensimmäisen virkkeen mukaisten tietojen antamiselle. Määräajan on oltava vähintään neljä viikkoa.

(2) Verohallintolain 3-1 §:n 1 momentin mukaisella veroviranomaisten salassapitovelvollisuudella ei estetä kuntaa saamasta veroviranomaisilta tietoja, joita kunta tarvitsee vierailumaksun kantamiseen ja valvontaan liittyvien tehtäviensä hoitamiseksi ja jotka koskevat seuraavia:

- a) verovelvolliset, jotka ovat saaneet tuloja kunnan alueella tarjotuista majoituspalveluista
- b) kyseisistä palveluista saatujen tulojen määrä, jonka verovelvollinen ja tämän välittäjänä toiminut yritys ovat ilmoittaneet
- c) verovelvollisen kunkin vuokratun kohteen osoitteet.

2-8 § *Uhkasakko*

(1) Jos maksuvelvollinen ei täytä 2-5 §:n tai 2-7 §:n 1 momentin mukaisia velvollisuuksiaan, kunta voi määrätä maksuvelvolliselle päiväkohtaisen uhkasakon. Uhkasakon määrä saa olla enintään viisi kertaa oikeudenkäyntimaksu yhtä päivää kohti.

(2) Kunta voi antaa määräyksiä uhkasakkojen tasosta ja määräämisestä.

2-9 § *Muutoksenhaku ja maksun lykkääminen*

(1) Majoitusmaksua koskevaan yksittäiseen päätökseen voi hakea muutosta julkishallinnosta annetun lain säännösten mukaisesti.

(2) Majoitusmaksu on maksettava päätöksessä määrättyä ajankohtana ja siinä määrätyn määrän mukaisesti, vaikka päätökseen olisi haettu muutosta tai päätöksestä olisi nostettu kanne.

(3) Poikkeuksellisissa olosuhteissa kunta voi myöntää maksunlykkäystä.

2-10 § *Maksun viivästyminen ja viivästyskorko*

(1) Majoitusmaksun viivästyminen on peruste erääntyneen määrän perinnälle.

(2) Jos kunnalle suoritettava maksu viivästyy, maksuvelvollisen on maksettava korkoa viivästyskoroista annetun lain mukaisesti.

2-11 § *Ilmoittaminen*

(1) Kunnan on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava ministeriölle kunnanvaltuuston päätöksestä antaa majoitusmaksua koskevia määräyksiä 2-1 §:n mukaisesti.

(2) Ministeriö voi määräyksillä antaa yksityiskohtaisia säännöksiä maksun ilmoittamisesta ja voimaantulosta.

3 luku. *Longyearbyenin vierailumaksu*

3-1 § *Longyearbyenin vierailumaksu*

(1) Kuningas antaa määräyksiä Longyearbyenissa sovellettavasta vierailumaksusta. Vierailumaksu maksetaan Longyearbyenissa tarjottavasta majoituksesta ja jokaisesta perinteisten risteilyalusten ja retkiristeilyalusten matkustajasta, joka käy maissa tai nousee alukselle Longyearbyenissa.

(2) Vierailumaksulla rahoitetaan julkista infrastruktuuria ja julkisia palveluja, jotka ovat edellytys Longyearbyenin matkailutoiminnalle, sekä muita matkailualan palveluja.

4 luku. Loppusäännökset

4-1 § Voimaantulo

(1) Laki tulee voimaan kuninkaan säätämänä päivänä. Kuningas voi säätää, että yksittäiset säännökset tulevat voimaan eri aikoina.

(2) Ministeriö voi määräyksillä antaa voimaantuloa koskevia siirtymäsäännöksiä.

(3) Jäljempänä 4-2 §:ssä säädetyn täytäntöönpanolain 2-14 §:n muutoksen voimaantuloon saakka kunta voi kantaa vierailumaksun veronkantoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

4-2 § Täytäntöönpanolain muutokset

Täytäntöönpanosta 26 päivänä kesäkuuta 1992 annettuun lakiin nro 86 tehdään seuraavat muutokset kuninkaan säätämästä päivästä alkaen: Lisätään 2-14 §:ään uusi momentti seuraavasti:

f. vierailumaksu ja uhkasakko vierailumaksusta annetun lain mukaisesti